

Sygnatura akt II AKa 333/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2023 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Kot /spr./

Sędziowie: SA Cezariusz Baćkowski

SO del Łukasz Franckiewicz

Protokolant: Joanna Rowińska

przy udziale Karoliny Rzeczyckiej prokuratora Prokuratury (...)

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2023 r.

sprawy **M. W.**

oskarżonego z art. 183 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 5.09.2019r. i art. 165 § 1 pkt 5 kk i art. 164 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt III K 87/21

utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. N. kwotę 1200 złotych, w tym należny podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz dalsze 276 złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę apelacyjną;

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania odwoławczego w wysokości 1876 złotych.

UZASADNIENIE

M. W. został oskarżony o to, że :

nieustalonego bliżej dnia miesiąca grudnia 2018 r. w R., pow. (...), woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, co do których przeprowadzono odrębne postępowanie w Prokuraturze (...)w G.pod sygnaturą akt (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wbrew przepisom art. 16, 25 i 26 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach, poprzez wskazanie miejsca tj. należącej do siebie działki gruntu o nr (...) i przygotowanie otworu w ziemi, a następnie zakopanie, dokonał składowania około 88 beczek o pojemności 200 litrów każda, w tym część rozszczelnionych, o łącznej masie ok. 18 ton odpadów niebezpiecznych pochodzących z przemysłu chemicznego, petrochemicznego, farbiarskiego i lakierniczego posiadających głównie właściwości niebezpieczne

mogące negatywnie oddziaływać na zdrowie i życie człowieka z uwagi na obecność szeregu związków organicznych ((...)) o właściwościach wywołujących nowotwory lub zwiększających zachorowalność na nie lub działających szkodliwie na funkcje rozrodcze i płodność u dorosłych osobników płci męskiej i żeńskiej oraz powodujące toksyczność rozwojową u potomstwa, działających toksycznie na narządy docelowe oraz środowisko naturalne tj. działając w takich warunkach i w taki sposób, iż mogło to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka oraz może spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, czym spowodował niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób albo mienia w znacznych rozmiarach, działając w powyższych okolicznościach jako szczególnie niebezpiecznych, jak również z uwagi na skład chemiczny, warunki i sposób składowania odpadów zakopanych w gruncie oraz wyciek substancji, spowodował bezpośrednie niebezpieczeństwo eksplozji materiałów łatwopalnych albo innego gwałtownego wyzwolenia energii, rozprzestrzeniania się substancji trujących, duszących lub parzących tj. zdarzenia określonego w art. 163 § 1 pkt 3 k.k.

to jest o czyn z art. 183 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 05.09.2019 r. i art. 165 § 1 pkt 5 k.k. i art. 164 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 22 czerwca 2022 r., sygn. akt: III K 87/2:

uznał skarżonego M. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku z tym, że przyjmuje, że oskarżony składował około 80 beczek o masie nie większej niż 17 ton tj. występku z art. 183 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 05.09.2019 r. i art. 165 § 1 pkt 5 k.k. i art. 164 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to, na mocy art. 165 § 1 pkt 5 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie wobec oskarżonego M. W. kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

Na mocy art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. W. karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na 20 (dwadzieścia) zł.;

Na mocy art. 72 § 1 pkt 8 k.k. zobowiązał oskarżonego M. W. w okresie próby do wydobycia i utylizacji niebezpiecznych odpadów których dotyczy przedmiotowe postępowanie karne ;

Na mocy art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego M. W. pod dozór kuratora sądowego w okresie próby;

Na mocy art. 29 ust. 2 ustawy z 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. N. kwotę 1476 zł z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu sądowym, w tym 276 zł z tytułu podatku od towarów i usług;

Na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego M. W. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych ponad kwotę 1000 (jednego tysiąca) złotych.

Apelację od tego wyroku wniosła obrończyni oskarżonego, zarzucając:

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść (art. 438 pkt 3 k.p.k.) w postaci:

- ustalenia w oparciu o dowody wskazane przez oskarżyciela publicznego, że oskarżony M. W. działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami – bez wskazania w sformułowanym zarzucie i w sentencji wyroku, z jakimi konkretnymi osobami dokonał zarzucanego mu czynu przy braku dostatecznych podstaw do takiego uznania;

- ustalenie współsprawstwa z innymi ustalonymi osobami, a wskazanymi jedynie w uzasadnieniu wyroku popełnienia czynu zarzucanego z pominięciem udziału tych ustalonych osób w popełnieniu czynu, ich roli i działania w zorganizowanej grupie z przyjęciem konsekwencji w postaci naprawienia szkody jedynie i wyłącznie przez oskarżonego M. W.;

- przyjęcie przez Sąd meriti czasu popełnienia przestępstwa w postaci „nieustalonego bliżej” dnia miesiąca grudnia 2018 r., podczas gdy w aktach istnieje precyzyjna informacja co do dnia, godziny i miejsca samochodu dostawczego realizującego transport do R., co nie pozwala na przyjęcie braku nieustalenia tego czasu mającego wpływ na sformułowanie treści rozstrzygnięcia, a także mającego znaczenie dla linii obrony oskarżonego.

2) naruszenie prawa procesowego (art. 438 pkt 2 k.p.k.) mającego wpływ na treść rozstrzygnięcia:

- art. 7 k.p.k. przez ocenę dowodów z naruszeniem zasady prawidłowego rozumienia, wiedzy i doświadczenia życiowego, co doprowadziło do wydania wyroku skazującego;

- art. 5 § 2 k.p.k. przez nieuwzględnienie istniejących w sprawie wątpliwości na korzyść oskarżonego.

3) rażąco niewspółmierność orzeczonej kary (art. 438 pkt 4 k.p.k.) w wyniku zastosowania środka kompensacyjnego przez nałożenie obowiązku naprawienia szkody w całości, co jest ogromnym obciążeniem rzeczowym, finansowym i logistycznym dla oskarżonego w sytuacji gdy art. 46 § 1 k.p.k. przewiduje możliwość częściowego naprawienia szkody, co w przypadku zarzucania działania wspólnego i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami daje pełne podstawy do przyjęcia co najwyżej częściowego obowiązku naprawienia szkody w całości.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelująca wniosła o:

zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego M. W. od popełnienia zarzucanego mu czyn z jednoczesnym zasadzeniem kosztów obrony udzielonej z urzędu;

ewentualnie o:

uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Gdy zestawi się lakoniczność wywodów apelującego w połączeniu z obszerną i pogłębioną pisemną częścią motywacyjną zaskarżonego wyroku skonstatować należy, że dla odniesienia się do zarzutów środka odwoławczego wystarczającym jest odwołanie się do uzasadnienia skarżonego orzeczenia, które Sąd Apelacyjny podziela i uznaje za trafne, poza wymiarem orzeczonej kary, która jawi się jako rażąco łagodna w konfrontacji z wysokim stopniem społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i winy. Zakaz, o jakim mowa w art. 434 § 1 k.p.k., nie pozwala jednakże na korektę orzeczenia w tej materii.

Konkretyzując dodać trzeba, że wbrew twierdzeniom apelującego, Sąd I instancji ustalił współsprawców przestępstwa przypisanego oskarżonemu i wskazał ich w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Wskazywanie nazwisk w części dyspozytywnej wyroku było niedopuszczalne, dlatego że w niniejszym postępowaniu nie zostali skazani. Podobnie w uzasadnieniu Sąd Okręgowy szeroko opisał rolę i udział współdziałających, a także prawidłowo wskazał czas popełnienia przestępstwa. Ponowne przywoływanie tych wywodów jawi się jako zbędne. Zarzucając naruszenie przepisów art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. apelujący nie wskazał, w czym istocie upatruje podnoszonych uchybień, a w związku z tym nie mogą być one uwzględnione przez Sąd odwoławczy. Zarzut podniesiony w pkt. 3 apelacji winien być raczej określony jako niesłuszne zastosowanie środka kompensacyjnego, niżli rażąca niewspółmierność kary, skoro skarżący odnosi się wyłącznie do obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46 k.k. Dość powiedzieć, że zasadą w procesie karnym jest, iż wyrządzenie szkody czynem zabronionym podlega kompensacie w pełnej wysokości przez współdziałających w warunkach odpowiedzialności solidarnej. Jako, że w niniejszym procesie współdziałający nie występowali, orzeczenie o środku kompensacyjnym w całości wobec M. W. byłoby w pełni poprawne. Nie zauważa jednak skarżący, że wobec oskarżonego został orzeczony środek probacyjny na podstawie art. 72 § 1 pkt. 8 k.k. Gdy

zważyć na wyjątkową łagodność orzeczonej kary, nie uwzględniającej rozmiarów wyrządzonej przez oskarżonego szkody, stwierdzić należy, że obowiązek, o jakim mowa w pkt. IV zaskarżonego wyroku jest ze wszechmiar konieczny.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 636 §1 k.p.k., a wynagrodzenie obrońcy z urzędu zostało zasądzone zgodnie z jego wnioskiem na podstawie art. 29 ust. 1 Ustawy Prawo o adwokaturze. Na koszty sądowe zasądzone od oskarżonego składają się wydatki postępowania odwoławczego (20 zł), koszty obrony przyznane obrońcy i opłata od wymierzonej kary.

<i>SSA Cezariusz Baćkowski</i>	<i>SSA Andrzej Kot</i>	<i>SSO (del.do SA) Łukasz Franckiewicz</i>
---------------------------------------	-------------------------------	---